

Sygn. akt: XU-264/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 29 lipca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **M. R.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 28 lutego 2014r. znak: (...)

w sprawie **M. R.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 284/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 28 lutego 2014r. odmówił ubezpieczonemu M. R. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 czerwca 1999 r. do 24 czerwca 1999r. i zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za w/w w okresie w kwocie łącznej wraz z odsetkami 635,56 złotych.

Podstawę wydania zaskarżonej decyzji stanowi art.6 ust. 2 pkt 2 i art.18 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1974r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 1983r., Nr 30, poz. 143 ze zm., zgodnie, z którym pracownik wykonujący w czasie zwolnienia lekarskiego od pracy inną pracę zarobkową lub uciążliwe czynności mogące przedłużyć okres niezdolności do pracy albo wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia.

Zgodnie z treścią art. 84 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu ubezpieczony wnosila o zmianę decyzji i zwolnienie z obowiązku zwrotu pobranego świadczenia, gdyż jego zdaniem nastąpiło przedawnienie roszczenia, a ponadto ZUS wypłacając mu w 1999r. zasiłek chorobowy za okres po ustaniu zatrudnienia powinien był sprawdzić, czy takie świadczenie mu przysługuje.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. R. w okresie do dnia 31 maja 1999r. pozostawał w zatrudnieniu. Od dnia 27 kwietnia 1999r. do dnia 24 czerwca 1999r. wnioskodawca był niezdolny do pracy i za okres od 27 kwietnia 1999r. do dnia 31 maja 1999r. zasiłek chorobowy wypłacił płatnik składek. Za okres od 01 czerwca 1999r. do dnia 24 czerwca 1999r. zasiłek chorobowy wypłaciła strona pozwana. Od dnia 15 czerwca 1999r. wnioskodawca podjął zatrudnienie wymiarze pełnego etatu w Firmie Usługowo – Handlowej (...) s.c. w O. na stanowisku instruktora nauki jazdy. Zatrudnienie trwało do 15 września 1999r.

Dowód: 1) akta zasiłkowe strony pozwanej

2) przesłuchanie wnioskodawcy - k.19 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Strona pozwana wydając zaskarżoną decyzję powołała obowiązujący w dacie korzystania przez wnioskodawcę z zasiłku chorobowego stan prawny. Stosownie do art. 18 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1974r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 1983r., Nr 30, poz. 143 ze zm., zgodnie, z którym pracownik wykonujący w czasie zwolnienia lekarskiego od pracy inną pracę zarobkową lub uciążliwe czynności mogące przedłużyć okres niezdolności do pracy albo wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia.

Zasiłek chorobowy ma zabezpieczać pracownikowi środki utrzymania w okresie, kiedy stan zdrowia stanowi czasową przeszkodę w ich zdobywaniu. Jeżeli w rzeczywistości taka sytuacja nie zachodzi, a pracownik uzyskując orzeczenie o niezdolności do pracy zamierzał jedynie wyłudzić świadczenie, to przepisy powinny mu w tym przeszkodzić. Utrata prawa do zasiłku chorobowego na podstawie art. 18 obowiązującego w dacie korzystania przez wnioskodawcę z zasiłku chorobowego oparta jest na założeniu nierzetelności zwolnienia lekarskiego, tj. na uznaniu, że jeżeli zaistniały wymienione zachowania, to w rzeczywistości nie zachodziła sytuacja chroniona prawem, a pracownik nadużył prawa do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. Utrata prawa do zasiłku chorobowego w okolicznościach art. 18 ustawy zasiłkowej ma przeto na celu nie tyle represjonowanie ubezpieczonego za zachowanie sprzeczne ze statusem chorego, lecz raczej przeciwdziałanie wypłacie świadczeń (zasiłku chorobowego lub wynagrodzenia gwarancyjnego) w okolicznościach, które ustawodawca ocenia jako nadużycie prawa. Jest to więc nie tyle sankcja za naganne z punktu widzenia interesów instytucji ubezpieczeniowej zachowanie się ubezpieczonego, co odebranie prawa do nienależnego mu świadczenia w związku z nie zachodzeniem chronionej sytuacji (por. Komentarz do art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa; Inetta Jędrasik-Jankowska; LexPolonica)

Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie dowodowe wnioskodawca do dnia 31 maja 1999r. był zatrudniony. W okresie od 27 kwietnia 1999r. do dnia 24 czerwca 1999r. był niezdolny do pracy. Za okres od dnia 01 czerwca 1999r. do dnia 24 czerwca 1999r. tj. za okres po ustaniu zatrudnienia strona pozwana wypłaciła wnioskodawcy zasiłek chorobowy. Od dnia 15 czerwca 1999r. wnioskodawca podjął zatrudnienie w Firmie Usługowo – Handlowej (...) i otrzymał wynagrodzenie ze stosunku pracy. Zdaniem Sądu ubezpieczony po ustaniu zatrudniania i w okresie orzeczonej niezdolności do pracy na którą otrzymał zwolnienie lekarskie od dnia 27 kwietnia 1999r. do 24 czerwca 1999r. wykonywała pracę zarobkową i w związku z tym traci prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15 czerwca 1999r. do 24 czerwca 1999r. Odmowa zasiłku chorobowego za okres od dnia 15 czerwca 1999r. do 24 czerwca 1999r. dokonana przez stronę pozwana jest więc zgodna z powołanymi wyżej przepisami.

Zdaniem Sądu wnioskodawca jest zobowiązany do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w kwocie 635,56 złotych, albowiem zgodnie z art.84 ust.2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania,
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika iż wnioskodawca podejmując od dnia 15 czerwca 1999r. zatrudnienie nie poinformował strony pozwanej o tym fakcie. Obecnie wnioskodawca podaje iż nie wiedział o powyższym obowiązku i że to strona pozwana powinna sprawdzić ten fakt wypłacając świadczenie.

Faktem bezspornym jest, że wnioskodawca podejmując zatrudnienia w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie poinformował o tym strony pozwanej. Ponadto strona pozwana dokonała wypłaty zasiłku chorobowego za okres po ustaniu zatrudnienia i o wszystkich okolicznościach mających wpływ na prawo do świadczeń ubezpieczony był zobowiązany poinformować stronę pozwaną, a po podjęciu zatrudnienia odmówić przyjęcia zasiłku chorobowego za okres, za który pracodawca wypłacił mu jednocześnie wynagrodzenie.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniu przez wnioskodawcę Sad zauważa, że nie ma istotnego znaczenia dla wydanej decyzji naruszenie jak twierdzi wnioskodawca przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, gdyż po wniesieniu odwołania stosuje się przepisy dotyczące kodeksu postępowania cywilnego, a Sąd ocenia wydaną decyzję w kontekście obowiązujących przepisów prawa materialnego. Zdaniem Sądu decyzja strony pozwanej z dnia 28 lutego 2014r. zawiera formę określoną w art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego.

Roszczenie strony pozwanej o zwrot wypłaconego nienależnie zasiłku chorobowego nie uległo przedawnieniu, gdyż strona pozwana może żądać zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres 3 lat do ostatniej wypłaty nienależnego świadczenia. Żądanie to nie ulega przedawnieniu. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych nie regulują instytucji przedawnienia żądania zwrotu „nienależnie pobranych świadczeń” z ubezpieczenia społecznego. Dlatego świadczeniobiorca powinien liczyć się z obowiązkiem zwrotu otrzymanych kwot (uchwała SN z 16.05.2012r., III UZP 1/12).

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że wnioskodawcy nie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za okres od 16 czerwca 1999r. do 24 czerwca 1999r., a pobrane świadczenie jako nienależne podlega zwrotowi wraz z odsetkami.

Dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 1 Kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.